

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/540/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115228769
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115228769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, X., o zaplatenie sumy 543,96 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 212,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 82,37 eura od 10.12.2012 do zaplatenia, 71,15 eura od 10.02.2013 do zaplatenia, 58,50 eura od 10.03.2013 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .
- III. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 28.10.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.12.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 543,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 82,37 eura od 10.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 71,15 eura od 10.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 58,50 eura od 10.03.2013 do zaplatenia, a vo výške 8,25% ročne zo sumy 331,94 eura od 10.12.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s. na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca uzatvoril dňa 26.10.2010 s odporcom Zmluvu č. 3918215. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil odporcovi vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil navrhovateľovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: č. 7212097416 na sumu 82,37 eura so splatnosťou 09.12.2012, č. 7300809044 na sumu 71,15 eura so splatnosťou 09.12.2013, č. 7301935861 na sumu 58,50 eura so splatnosťou 09.03.2013, č. 7312571403 na sumu 331,94 eura so splatnosťou 09.12.2013. Pohľadávka navrhovateľa vo výške 543,96 eura nebola ku dňu podania návrhu uhradená. V zmysle § 517 ods. 2 OZ má veriteľ pri omeškaní s úhradou dlžnej sumy právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, pričom výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 18.03.2016, k tomuto sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea ods. 1 OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 28.10.2015, Zmluvou o pripojení zo dňa 26.01.2010, Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 26.01.2010, Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 13.09.2011, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby, Štandardným volacím programom, faktúrami č. 7212097416, č. 7300809044, č. 7301935861, č. 7312571403, Podrobnými mesačnými výpismi, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, Prílohami k zmluve o postúpení pohľadávok, Pokusom o zmier zo dňa 22.09.2015, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorili dňa 26.01.2010 Zmluvu o pripojení a tiež Dodatok k Zmluve o pripojení, a dňa 13.09.2011 uzatvorili Dodatok k Zmluve o pripojení. V dodatkoch sa odporca zaviazal využívať program „PODLA SEBA 5(3000)“ a „PODLA SEBA 7 (0,06)N“ a zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24/29 mesiacov, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností sa odporca v bode 4. dodatku zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu 331,94 eura. Odporcovi bola faktúrou č. 7312571403 splatnou dňa 09.12.2013 vyúčtovaná zmluvná pokuta v sume 331,94 eura. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvorila dňa 20.11.2014 s navrhovateľom Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom uvedenou zmluvou boli predmetné pohľadávky postúpené na spoločnosť navrhovateľa.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 610/2003 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatkov), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Právny predchodca navrhovateľa a odporca platne uzavreli zmluvu o pripojení, z ktorých právnomu predchodcovi navrhovateľa vyplývala povinnosť poskytovať odporcovi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporca si svoju povinnosť, a síce uhrádzať právnomu predchodcovi navrhovateľa cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa (ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky) na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č. 7212097416, č. 7300809044, č. 7301935861, v celkovej sume 212,02 eura za dôvodný, a preto mu v uvedenej časti vo výroku I. rozsudku vyhovel.

Zároveň súd navrhovateľovi priznal aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry, a to v navrhovateľom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 10c a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), keď základná úroková sadzba ECB bola v období od 11.07.2012 do 07.05.2013 vo výške 0,75% (t.j. 0,75% + 8).

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Vzhľadom k celkovej výške sumy, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd odporcu, určil súd odporcovi na plnenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ si návrhom spolu s istinou s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 331,94 eura s príslušenstvom.

Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o pripojení, na základe ktorého sa odporca v bode 4. dodatku zaviazal uhradiť v prípade porušenia niektorej z jeho zmluvných povinností zmluvnú pokutu v sume 331,94 eura, pričom uvedené dojednanie bolo v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1.“

Z ustanovenia § 544 OZ vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 01.01.2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka, konkrétne do jeho § 53 ods. 4 písm. k).

Niet pochybností o tom, že právny predchodca navrhovateľa v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a dodatku. Súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení a dodatok k nej majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu a charakter zmluvy a dodatku bol teda právny predchodca navrhovateľa povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách upravenými v § 52 a nasl. OZ. Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 5 OZ) s právnym následkom ich neplatnosti. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy, a to najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností.

Súd následne skúmal primeranosť zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas za služby. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou, nie sú žiadne pochybnosti. Právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, a v ktorých spotrebiteľa zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Vopred pripraveným je aj ustanovenie o dojednaní zmluvnej pokuty, pričom právny predchodca navrhovateľa žiada od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. To znamená, že nie je vylúčená situácia, keď spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, pričom pri nezaplatení posledného poplatku si voči nemu poskytovateľ uplatní rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania spotrebiteľa v začiatku 24-mesačnej viazanosti.

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Pri dojednanej zmluvnej pokute vo výške 331,94 eura je podstatné, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak by si ako účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované poskytovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady by mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. Znamená to, že právny predchodca navrhovateľa nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ poruší zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti, v oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Zároveň je treba konštatovať, že dojednanie o zmluvnej pokute je koncipované príliš široko, keď odporca je zmysle tohto ustanovenia povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia záväzku účastníka „uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok“, ktorú špecifikáciu povinností považuje súd za neurčitú.

V nadväznosti na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že uvedená zmluvná pokuta jednostranne zaťažuje spotrebiteľa a je neprimerane vysokou sankciou spôsobilou poškodiť spotrebiteľa, a teda neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je možné ani zmoderovať, pretože moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty možno využiť len pri platne dohodnutej zmluvnej pokute, avšak v prejednávanom prípade je dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatné.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že obdobné dojednanie zmluvnej pokuty bolo viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov judikované ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11C/8/2014-33 zo dňa 04.12.2014, právoplatným dňa 08.01.2015, ďalej rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 13C/104/2015 zo dňa 07.07.2015, rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/32/2012 zo dňa 15.03.2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/104/2012 zo dňa 03.09.2014.

Ak zákon zakazuje ďalšie používanie takejto podmienky v zmluvách so spotrebiteľmi, potom je zrejmé, že zakázaným konaním je aj uplatnenie nárokov už z uzavretých zmlúv, v ktorých je rovnakým spôsobom zmluvná pokuta zakotvená. Takto rozširujúci výklad ustanovenia § 53a OZ je podľa názoru súdu v súlade s jeho zmyslom a účelom a zodpovedá aj systematickému umiestneniu medzi ostatnými zákonnými korektívami vo vzťahu k spotrebiteľským zmlúvam. Nemožno opomenúť ani interpretačné pravidlá pre posudzovanie spotrebiteľských zmlúv podľa smernice Rady č. 93/13/EHS. Z uvedeného vyplýva, že uplatnenie nároku z predmetnej zmluvnej pokuty vyplývajúcej z dodatku k zmluve o pripojení, je v rozpore so zákonom a nemožno ho priznať. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní predložil iba faktúru, ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eura, pričom žiadnym dôkazom nepreukázal, že skutočne došlo k deaktivácii služby odporcovi.

Keďže navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v iných konaniach vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetné rozsudky všeobecných súdov. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo právnomu predchodcovi a následne ani navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť. Súd preto návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty ako uplatnený v rozpore so zákonom vo výroku II. zamietol. Nakoľko navrhovateľovi nevzniklo právo na plnenie zmluvnej pokuty, nemohol sa odporca ani dostať do omeškania s týmto plnením, a teda navrhovateľ nemá právo ani na úroky z omeškania zo zmluvnej pokuty, a preto súd zamietol návrh aj v časti príslušenstva k zmluvnej pokute.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdeliť, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP s použitím § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 543,96 eura s príslušenstvom priznaná suma 212,02 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva čiastočný úspech navrhovateľa 39% a čiastočný úspech odporcu 61%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 22% (61 - 39), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejší odporca právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.